

«Παρεμβαίνοντες...»

«Όλοι τους ἦταν παρόντες...»

Ἦτανε τὰ «Κρυφὰ Σχολειὰ» ὅπου μέσα τους, «χιο-νισμένο, βρεγμένο» συνάζονταν ὅλο το Ἔθνος.

Καὶ τὸ κιτρινισμένο ράσο τοῦ παπαῦ, τὸ ὑφασμένο πρὶν ἀπ' τὴν Ἄλωση, μύριζε σμύρνα ἀπὸ κείνη πού οἱ μάγοι ὀδοιποροῦντες ἐπῆγαν καὶ φιλέψανε τὸν Ἰησοῦ.

Μία σταγόνα ἡλίου καθισμένη ἀπάνω σ' ἓνα κερί, ἐθαμπόφεγγε γύρω του, πότε τὰ μάτια, πότε τὸ μέτωπο, πότε τὰ μάγουλα τῶν παιδιῶν, πὺ καθόταν στὸ μισοσκόταδο.

Κι ὅπως πάντοτε, ὅλοι τους, ἦταν, πάλι, παρόντες: ὁ Σοφοκλῆς, ὁ Ἀχιλλέας, ὁ Ὀδυσσεύς καὶ ὁ Κυναίγειρος.

Ἀνασκούμπωνε ὁ Πλάτων τὸ ράσο καὶ τοὺς ἔδειχνε μὲ τὸ δάχτυλο τὴ φωνή τους στὸ συναξάριο.

Κι ἐκεῖνα τὴν ἄκουγαν, καθὼς ἐμουρμούριζαν ὅλα μαζὶ τὴν παν-ἀρχαῖη Ἀλφαβήτα, πὺ ἡ ἀδρή της συρμὴ ἦτανε τὸ μακρύτερο ζῶν ὕδωρ τοῦ κόσμου.

Πὺ διασχίζοντας χιόνια καὶ νύχτες καὶ στίφη βαρβαρικά καὶ λουμπάρδες, ἐρχόνταν κατηφορίζοντας ἀπάνω ἀπὸ τὰ λευκὰ μαλλιά τοῦ Ὀμήρου.

Νικηφόρος Βρεττάκος

27.3.2016 ἐκ. ἡμ.,

† Μνήμη Ἁγίας Μάρτυρος Ματρώνης
τῆς ἐν Θεσσαλονίκη